

[Stauning.]

Tid omtrent falder sammen med denne. Jeg kan derfor særdeles vel tiltræde den højtærede Ministers Ønske om at faa Klarhed i Situationen; det er jo ogsaa af Betydning for os. Selv om vi ikke er Parthavere i Samarbejdet, er vi dog afhængige af dette Samarbejde og maa lide den Skæbne, dette Samarbejde paafører os. Derfor er det klart, at vi alle, vel sagtens, kan dele Ministerens Ønske om nu at faa lidt bedre Orden i Tingene.

Men i øvrigt synes jeg jo, at den højtærede Statsministers stærke Ord imod at gaa ind paa blot Tanken om de Toldforslag, som det konservative Parti har manøvreret med, det forekommer mig, at disse Ord sagt 11 Maaneder efter, at Ministeriet er dannet, er en grufuld Desavouering af den Programtale, den højtærede Statsminister har holdt.

Thi hvad var det, den højtærede Statsminister debuterede med her i Tinget? Det var med at sige til de Konservative: I skal nok faa et godt Samarbejde; jeg er ikke religiøs paa Toldspørgsmaalet; jeg lægger Doktriner og Programmer til Side; jeg er klar til en objektiv Undersøgelse af Spørgsmaalet.

Tør jeg spørge: Er denne objektive Undersøgelse endt i Dag? Maa vi saa ikke faa Resultatet deraf at vide? Thi det har jo dog Interesse for andre end Parterne selv. Jeg havde jo ventet, at denne objektive Overvejelse stadig fortsattes i det Himmelsstrup-Federspielske Udvalg; men det er maaske en Misforstaaelse; og jeg kan jo i og for sig kun være tilfreds, hvis Overvejelserne er endt; men saa maatte det da siges paa anden Maade end i denne besynderlig voldsomme Form overfor de Konservative.

Men jeg forstaaar, at den højtærede Statsminister og Ministeriet er kommet i den Svaghedstilstand, at der ikke er andet for dem at gøre end at sige det; og jeg forstaaar jo videre, at de som sædvanlig ventede, at de Konservative, naar de hører Piskesmældet, skulde indordne sig under Venstres Førerskab. Thi saadan er det jo gaaet hidtil; hver Gang der har været Mudder i Gelederne, knalder den højtærede Statsminister et Par Smæld med Piskeren enten herinde eller ude paa Møder; og saa kommer de Konservative, logrende og glade over at være i den hyggelige Baas sammen med Venstre. Jeg venter, at det vil gaa paa samme Maade nu; men det vil vi jo faa at høre — maaske tager jeg fejl.

Den højtærede Statsminister gjorde sig den Umage at slaa os sammen med de Konservative. Det kan ikke genere mig,

ikke det mindste; det er en Formalitet; men det reelle har den højtærede Statsminister ikke saa let ved; han er stærkere i Formen, end han er i Realiteten. Hvad os angaar, er der ingen Tvivl, og den højtærede Statsminister er heller ikke i Tvivl om vor Stilling; den kender han særdeles vel, baade vor Stilling med Hensyn til Ministeriets almindelige Politik og med Hensyn til Erhvervsspørgsmaalet, idet den har fundet Udtryk i et Lovforslag, baade i forrige og denne Samling, hvor vi har tilkendegivet, hvad der er vort Standpunkt i denne Sag, og hvad vi ønsker vedtaget. Og hvis det vedtages, saa tager vi med den største Tilfredshed den Konsekvens deraf, som den højtærede Statsminister har bebudet; vi behøver ikke nogen Opstrammer, som den højtærede Minister forsøgte at give Partierne, om at tage Mod til sig.

Men jeg synes, at denne Form for at tilvejebringe Klarhed egentlig ikke er den rette. Den Gang jeg for 11 Maaneder siden — eller 12 bliver det vel — stod i samme Situation som den nuværende højtærede Statsminister, havde vi fremsat et Regeringsforslag om Erhvervsspørgsmaalet og havde om dette sagt: Det maa gennemføres hurtigt; hvis ikke, maa vi tage det som et Tegn paa, at De ikke ønsker at følge de politiske Veje, vi har anvist; og Konsekvensen maa være, at vi gaar ud til Vælgerne.

Det var klart nok. Men saaledes er dette Ministerium ikke stillet nu; det vender sig til de andre Partier og siger: I maa virkelig indrette jer paa en anden og bedre Maade overfor os; og de Forslag, I stiller, kan I ikke vente vedtaget!

Det kan den højtærede Statsminister nok sige, men det fører ikke til nogen Art Klarhed. Den højtærede Minister kan ikke tvinge dette Forslag frem til Behandling, hverken i Dag eller i Morgen; det har ikke en Gang været til første Behandling; det skal til første Behandling, og det skal maaske i Udvalg og undersøges nærmere; der kan gaa baade Vinter og Vaar, inden det bliver færdigt. Naa, den højtærede Minister regner vel ogsaa med, at Piskesmældene virker, og at man saa kan se Tiden an, naar disse Maaneder er forløbet med Udvalgsforhandlinger og deslige.

Men dette er ikke Vejen. Hvis der er Sandhed og Ærlighed i den højtærede Statsministers Tale om, at han i Dag ønsker at faa Klarhed over Stillingen til de Konservative og deres Stilling til Ministeriet, saa maa det være Vejen, at Venstre, Regeringens eget Parti i Salen, Mindretallet i Salen, stiller Forslag om en Tillidserklæring